

การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด ในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

Conditioned Sound Changes of Spoken Thai Words Written on LINE Stickers

วันที่รับบทความ : 14 กุมภาพันธ์ 2563

จอมขวัญ สุทธินนท์¹

วันที่แก้ไขบทความ : 9 มีนาคม 2563

วันที่ตอบรับบทความ : 11 มีนาคม 2563

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่องการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยฉบับนี้ มุ่งนำเสนอผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย ตามแนวความคิดการเปลี่ยนแปลงของเสียงชนิดมีข้อจำกัด (conditioned sound change) โดยรวบรวมสติกเกอร์ไลน์หมวด Popular creators' stickers ใน LINE STORE ของ LINE เฉพาะสติกเกอร์ไลน์ชุดที่ปรากฏเป็นอักขระไทยที่สร้างสรรค์ขึ้นโดยนักวาด (Creators' stickers) ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2562 ย้อนหลัง จำนวน 20 ชุด มีจำนวนสติกเกอร์ไลน์จำนวนทั้งสิ้น 752 ตัว มีสติกเกอร์ไลน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด จำนวน 26 ตัว จากสติกเกอร์ไลน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดจำนวน 187 ตัว ผลการวิเคราะห์พบการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) สติกเกอร์ไลน์ที่เปลี่ยนแปลงเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดคือ กลมกลืนเสียงตามเสียงที่นำมาข้างหน้า และตัดเสียงหรือสูญเสียเสียงจำนวน 22 ตัว คิดเป็นร้อยละ 84.61 และ 2) สติกเกอร์ไลน์ที่เปลี่ยนแปลงเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในภาษาไทยร่วมกัน 2 ลักษณะ ได้แก่ ตัดเสียงหรือสูญเสียเสียงพยางค์ร่วมกับตัดเสียงหรือสูญเสียเสียงคำ จำนวน 4 ตัว คิดเป็นร้อยละ 15.39 การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่สังเกตเห็นได้ชัด คือ การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียง เพื่อรวบเสียงให้เหมือนกับการสื่อสารด้วยเสียงพูดเนื่องจากการส่งสติกเกอร์ไลน์เป็นการสื่อสารในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการผ่านสื่อกลางซึ่งก็คือโปรแกรมประยุกต์ LINE ที่ไม่เป็นทางการ

คำสำคัญ : การเปลี่ยนแปลงเสียง การเปลี่ยนแปลงเสียงแบบมีข้อจำกัด การสะกดตามเสียงพูด
สติกเกอร์ไลน์ ภาษาไทย

¹ อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
e-mail: jomkwan.sud@psu.ac.th

Conditioned Sound Changes of Spoken Thai Words Written on LINE Stickers

Received: February 14, 2020

Jomkwan Sudhinont¹

Revised: March 9, 2020

Accepted: March 11, 2020

Abstract

The objective of this article is to present results of an analysis of conditioned sound changes of spoken Thai words written on LINE stickers. Data were collected from 20 sets of stickers from LINE store created from May 1, 2019 in the category “Popular Creators’ Stickers” totaling 752 pieces of stickers. There were 187 pieces that had spoken Thai words with sound changes written on them, and of which 26 pieces had spoken Thai words with conditioned sound changes written on them. Results of the analysis revealed two types of conditioned sound changes: 1) progressive assimilation of sound and sound deletion were found in 22 pieces or 84.61 percent of the stickers; and 2) a combination of deletion of word sound and syllable sound was found in 4 pieces or 15.39 percent of the stickers. The outstanding type of sound change of words spelt according to the spoken sounds was sound deletion in order to make the word sound like when it is spoken. The reason for this is sending LINE stickers is casual communication through LINE application which is informal.

Keywords: sound change, conditioned sound change, written as it is spoken, LINE stickers, Thai language

¹ Lecturer, Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University,
e-mail: jomkwan.sud@psu.ac.th

บทนำ

LINE เป็นชื่อโปรแกรมประยุกต์ที่มีการเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตผ่านคอมพิวเตอร์ สมาร์ทโฟน และแท็บเล็ต ที่คนไทยนิยมใช้ในการสื่อสารมากเป็นอันดับหนึ่ง กล่าวคือ มีคนไทยใช้ LINE 44 ล้านคน จากประชากรไทยทั้งหมด 69 ล้านคน โดยมีระยะเวลาการใช้ LINE โดยเฉลี่ย 63 นาทีต่อวัน จากระยะเวลาใช้สมาร์โฟนโดยเฉลี่ย 216 นาทีต่อวัน ข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าคนไทยใช้ LINE ในระยะเวลาโดยเฉลี่ยถึงร้อยละ 29 หรือมากกว่า 1 ใน 4 ต่อวัน (ณรงค์ยศ มหิตวิธาณัชชา, 2561)

สติ๊กเกอร์ไลน์เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่คนไทยนิยมใช้ในการสื่อสารผ่าน LINE เนื่องจากเป็นการสื่อสารแทนคำพูดโดยไม่ต้องพิมพ์ข้อความขนาดยาว นอกจากจะเป็นการสื่ออารมณ์ความรู้สึกผ่านถ้อยคำแล้ว สีหน้าของตัวละครบนสติ๊กเกอร์ยังสื่ออารมณ์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้ผู้อำนวยการธุรกิจ สติ๊กเกอร์ไลน์ประเทศไทยเปิดเผยว่า คนไทยมีสติ๊กเกอร์ไลน์สะสมสูงถึงคนละ 65 ชุด ซึ่งเป็นสติ๊กเกอร์ที่ต้องชำระเงิน 20 ชุด เหตุผลที่คนไทยมีจำนวนสติ๊กเกอร์สูงขึ้นเนื่องจากการเพิ่มช่องทางการจำหน่าย ร่วมกับการสนับสนุนนักวาดสติ๊กเกอร์ไลน์ชาวไทย กระทั่งมีจำนวนนักวาดมากเป็นอันดับสองในภูมิภาค กล่าวคือ มีนักวาดสติ๊กเกอร์ไลน์กว่า 480,000 คน ในประเทศไทยมีสติ๊กเกอร์ไลน์ของคนไทยจำหน่ายบน LINE Creators Market กว่า 2,000,000 ชุด (Techsauce Team, 2562)

สติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยมีหลากหลายรูปแบบ เช่น สติ๊กเกอร์ชื่อ สติ๊กเกอร์เล่นคำ สติ๊กเกอร์ตัวอักษรใหญ่ และสติ๊กเกอร์ศิลปิน ดาราหรือคนดัง (ไทยรัฐออนไลน์, 2562) คำหรือถ้อยคำที่ปรากฏบนสติ๊กเกอร์เหล่านั้น มักเป็นคำตลกขบขัน คำสรรพนามแทนคนรัก คำกริยาแสดงเจตนาต่าง ๆ คำลงท้ายแสดงความรู้สึก คำลงท้ายแสดงมารยาท คำอุทานแสดงอารมณ์ รวมถึงคำปฏิเสธเพื่อบอกปิดหรือไม่ยอมรับ เมื่อ LINE เป็นช่องทางการสื่อสารที่ไม่เป็นทางการ จึงปรากฏให้เห็นว่ามีสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยจำนวนหนึ่งที่ผู้วาดใช้อักษรภาษาไทยโดยสะกดรูปคำตามเสียงพูด ตามจังหวะการพูดที่เป็นธรรมชาติ จึงอาจพบการกลมกลืนเสียง การพลัดเสียง การสับที่เสียง และการตัดเสียงหรือการเพิ่มเสียง ซึ่งหากเสียงเปลี่ยนไปเพียงสภาพใดสภาพหนึ่ง จัดเป็นการเปลี่ยนแปลงชนิดมีข้อจำกัด (conditioned sound change) (วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์, 2526, หน้า 14) กล่าวคือ เสียงเปลี่ยนจากเสียงหนึ่งเมื่อมีสภาพแวดล้อมของคำที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงนั้นเท่านั้น ซึ่งทำให้บุคคลออกเสียงคำหรือถ้อยคำนั้นได้ง่ายขึ้นดังตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยในตารางที่ 1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

ลำดับ	สติกเกอร์ไลน์	ชื่อชุดสติกเกอร์ไลน์	การสะกดคำ แตกต่าง จากมาตรฐาน การสะกดคำ	เสียงของคำ	การสะกดคำ ตรง ตามมาตรฐาน การสะกดคำ	เสียงของคำ
1.		Auongrom Nong Bina	น่าเปื้ออะ	[nâa- bùa ʔàʔ]	น่าเปื้อนะ	[nâa- bùa nâʔ]
2.		CatsterClu b	มอง ... ผู้	[mɔɔŋ phûu]	มองผู้ชาย	[mɔɔŋ phûu -chaaj]

ตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย ดังตารางที่ 1 ข้างต้น มีถ้อยคำที่ 1. ที่ว่า “น่าเปื้ออะ” [nâa-bùa ʔàʔ] ซึ่งมีเสียงพยัญชนะต้น “อ” /ʔ/ ของคำว่า “อะ” [ʔàʔ] กลมกลืนตามเสียงพยัญชนะท้ายของคำหน้าเสียงสระ “เ-อ” /ua/ ของคำว่า “เปื้อ” [bùa] เป็นเสียงที่เกิดจากเส้นเสียงเหมือนกันแทนที่จะเป็นการใช้ถ้อยคำตามมาตรฐานการสะกด คำว่า “น่าเปื้อนะ” [nâa-bùa nâʔ] และมีถ้อยคำที่ 2. ที่ว่า “มอง ... ผู้” [mɔɔŋ phûu] ซึ่งมีการตัดเสียงพยัญชนะ “ชาย” [chaaj] มาจากถ้อยคำ “มองผู้ชาย” [mɔɔŋ phûu-chaaj] ถ้อยคำที่ปรากฏใน สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยทั้ง 2 ตัวอย่างดังกล่าว จัดเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบ มีข้อจำกัด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเสียงในภาษาไทยมักแสดงความสัมพันธ์ระหว่างระบบเสียงในภาษาไทย กับระบบเสียงในภาษาต่างประเทศในมิติต่าง ๆ เช่น เทคนิคการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่ไม่มีใน ภาษาไทย (ณัฐธนาธิรา ศรีภา, 2559) การใช้คำยืมภาษาอังกฤษแปรหน่วยเสียงในภาษาไทย (รัชพล ชัยเกียรติธรรม, 2559) และเสียงแปรในภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนไทย (อัศร ธนะศิริกุล, 2561) กล่าวคือ ยังไม่ปรากฏงานวิจัยด้านภาษาไทยที่ใช้แหล่งข้อมูลสติกเกอร์ไลน์

ด้วยเหตุที่ยังไม่ปรากฏงานวิจัยด้านภาษาไทยที่ใช้แหล่งข้อมูลสติกเกอร์ไลน์แล้ว LINE เป็นช่องทางการสื่อสารอันดับหนึ่งของไทย และมีสติกเกอร์ไลน์เป็นองค์ประกอบสำคัญในการสื่อสาร โดย ผู้ใช้บริการไม่ต้องพิมพ์ข้อความขนาดยาว จึงปรากฏการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดอัน สะดวกหรือง่ายต่อการออกเสียงและเป็นไปตามจังหวะการพูดที่เป็นธรรมชาติแทนคำที่ต่างไปจาก มาตรฐานการเขียนคำ เป็นเหตุผลสำคัญให้ผู้วิจัยสนใจวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตาม เสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย อันสะท้อนให้เห็นปรากฏการณ์การใช้ภาษาไทยในสื่อ สังคมออนไลน์วิธีหนึ่ง

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย

สมมติฐานการวิจัย

การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดที่พบมากที่สุดที่สติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประชากร คือ สติ๊กเกอร์ไลน์หมวด Popular creators' stickers ใน LINE STORE ของ LINE โดยกำหนดเฉพาะสติ๊กเกอร์ไลน์ชุดที่ปรากฏเป็นอักขระไทยที่สร้างสรรค์ขึ้นโดยนักวาด (Creators' stickers) โดยเริ่มรวบรวมตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2562 ย้อนหลัง กระทั่งครบจำนวน 20 ชุดซึ่งมีจำนวนสติ๊กเกอร์ไลน์จำนวนทั้งสิ้น 752 ตัว

2. เครื่องมือ คือ ตารางสำหรับรวบรวม บันทึก และจำแนกข้อมูลสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย

3. การรวบรวมข้อมูล กระทำโดยรวบรวมเฉพาะสติ๊กเกอร์ไลน์ที่ปรากฏการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล กระทำโดยวิเคราะห์สติ๊กเกอร์ไลน์ที่ปรากฏการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดตามแนวคิดเรื่องการเปลี่ยนแปลงของเสียงประเภทการเปลี่ยนแปลงชนิดมีข้อจำกัด (วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์, 2526, หน้า 14-26) และการใช้ลักษณะบังคับทางเสียง (อุดม วโรตม์สิขิตต์, 2542, หน้า 122-128)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยมีรายละเอียดสรุปและอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์สติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดพบว่า สติ๊กเกอร์ไลน์ที่ปรากฏอักขระภาษาไทยที่แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดมีจำนวนทั้งสิ้น 26 ตัว คิดเป็นร้อยละ 13.9 ของจำนวนสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดทั้งหมด 187 ตัว ผู้วิจัยแสดงการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย และ 2) การ

เปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยร่วมกัน 2 ลักษณะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด พบว่า สติกเกอร์ไลน์ที่ปรากฏอักษรภาษาไทยที่แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดมีจำนวนทั้งสิ้น 22 ตัว คิดเป็นร้อยละ 84.61 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดทั้งสิ้น 26 ตัว แสดงการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่จำแนกตามการเปลี่ยนแปลงเสียงในภาษา 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) การกลมกลืนเสียงตามเสียง ที่นำมาข้างหน้า และ 2) การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1.1 การกลมกลืนเสียงตามเสียงที่นำมาข้างหน้า

การกลมกลืนเสียง คือ การที่เสียงที่เป็นหน่วยย่อยของหน่วยคำเดียวกันเพราะมีความหมายเหมือนกันเกิดการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากลักษณะบังคับทางเสียงมามีอิทธิพล หากการกลมกลืนเสียงแบบที่เสียงพยัญชนะท้ายของพยางค์แรกมีอิทธิพลเหนือพยัญชนะต้นของพยางค์ที่ตามมา คือ การกลมกลืนตามเสียงหน้า

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย พบว่า อยู่ในลักษณะการกลมกลืนเสียงตามเสียงที่นำมาข้างหน้าจำนวน 2 ตัว คิดเป็นร้อยละ 7.69 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงสะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดทั้งสิ้น 26 ตัว ดังตัวอย่างที่ 1 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

(LINE STORE, 2562ก)

ตัวอย่างที่ 1 เป็นสติกเกอร์ไลน์ลำดับที่ 13 จากสติกเกอร์ทั้งหมด 40 ตัว ในสติกเกอร์ไลน์ชุด Antny. ของนักวาด LineGangZaa

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติกเกอร์นี้คือ “แจ่มเบย” [cɛ̀m bəj] ซึ่งมาจากถ้อยคำ “แจ่มเลย” [cà̀m ləj] “แจ่ม” [cɛ̀m] มีความหมายนัยตรง หมายถึง กระจ่าง ไม่มัวหมอง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 340) มีคำว่า “เลย” [ləj] หมายถึง ทันที ที่เดียว (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 1,080)

ถ้อยคำ “แจ่มเบย” [cɛ̀m bæj] มีเสียงพยัญชนะต้น “บ” /b/ ของคำว่า “เบย” [bæj] ซึ่งเป็นคำหลังของถ้อยคำที่เป็นหน่วยย่อยของหน่วยคำเดียวกับคำว่า “เลย” [ləj] ซึ่งมีเสียงพยัญชนะต้น “ล” /l/ เพราะมีความหมายเดียวกัน แต่เกิดการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากลักษณะบังคับทางเสียงมามีอิทธิพล คือ การกลมกลืนเสียง กล่าวคือ มีการกลมกลืนเสียงแบบที่เสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้ายคำแรก คือเสียง “ม” /m/ ของคำว่า “แจ่ม” [cɛ̀m] ซึ่งมีอวัยวะในการออกเสียงคือริมฝีปากทั้งสอง มีอิทธิพลเหนือพยัญชนะต้นของคำที่ตามมา คือเสียง “บ” /b/ ของคำว่า “เบย” [bæj] ซึ่งมีอวัยวะในการออกเสียงคือริมฝีปากทั้งสองเช่นเดียวกัน “แจ่มเบย” [cɛ̀m bæj] จึงเป็นการกลมกลืนตามเสียงหน้า แทนที่จะเป็นคำว่า “แจ่มเลย” ที่มีเสียงพยัญชนะต้น “ล” /l/ ของคำหลัง “เลย” [ləj] ซึ่งใช้อวัยวะในการออกเสียงคือข้างลิ้นกับปุ่มเหงือกในการออกเสียง ต่างไปจากเสียงพยัญชนะสะกดหรือพยัญชนะท้าย “ม” /m/ ของคำว่า “แจ่ม” [cɛ̀m]

เมื่อพิจารณาการสื่อสารผ่านสติกเกอร์ไลน์ซึ่งไม่เป็นทางการ ถ้อยคำ “แจ่มเบย” [cɛ̀m bæj] เป็นถ้อยคำที่จัดอยู่ในภาษาระดับภาษาปาก มีความหมายเช่นเดียวกับ คำว่า “แจ่มเลย” [cɛ̀m læj] เพราะมีความหมายเหมือนกัน กล่าวคือ หมายถึง สวย เจ๋ง ดุติ หรือสมบูรณ์แบบ จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาแบบมีข้อจำกัด กล่าวคือ เสียงเปลี่ยนไปในสภาพการกลมกลืนเสียงตามเสียงที่นำมาข้างหน้าเท่านั้น

การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่านักวาดสติกเกอร์ไลน์ใช้รูปภาษาตามผู้ใช้ภาษาในสังคมที่มีการใช้เสียงแบบกลมกลืนเสียง ทั้งเพื่อความสะดวกในการออกเสียง ลดความเป็นทางการ อันแสดงออกถึงความเป็นกันเองกับคู่สนทนา

1.1.2 การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียง

การตัดเสียง หรือการสูญเสียเสียง คือ การที่หน่วยเสียงในคำหรือส่วนของคำหายไป ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย พบว่า อยู่ในลักษณะการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงจำนวน 20 ตัว คิดเป็นร้อยละ 76.92 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงสะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดทั้งสิ้น 26 ตัว

ผู้วิจัยนำเสนอโดยจำแนกการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยในลักษณะการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงพยางค์ และ 2) การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงคำ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1.1.2.1 การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงพยางค์

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย พบว่า อยู่ในลักษณะการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงพยางค์จำนวน 10 ตัว คิดเป็นร้อยละ 38.46 จากจำนวนสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงสะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดทั้งสิ้น 26 ตัว ดังตัวอย่างที่ 2 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 2

(LINE STORE, 2562ง)

ตัวอย่างที่ 2 เป็นสติ๊กเกอร์ไลน์ลำดับที่ 2 จากสติ๊กเกอร์ทั้งหมด 40 ตัว
ในสติ๊กเกอร์ไลน์ชุด Chubby X Nang-Rum Collaboration ของนักวาด Mai Prisin

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์นี้คือ “ทำอะไรคะ” [tham raj khá] มาจาก
ถ้อยคำ “ทำอะไรคะ” [tham ʔa-raj khá] มีคำว่า “อะไร” [ʔa-raj] เป็นคำสรรพนามถาม ใช้แทนนาม
และใช้แสดงคำถามในขณะเดียวกัน (สถาบันภาษาไทย, 2552, หน้า 27) หรือใช้แทนนามที่ไม่
เฉพาะเจาะจง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 1,388)

คำว่า “ไร” [raj] มีการตัดเสียงพยัญค์ “อะ” [ʔa] ซึ่งเป็นพยัญค์หน้าของ
คำว่า “อะไร” [ʔa-raj]

เมื่อพิจารณาการสื่อสารผ่านสติ๊กเกอร์ไลน์ซึ่งไม่เป็นทางการ คำว่า “ไร”
[raj] เป็นคำที่จัดอยู่ในภาษาระดับภาษาปาก มีความหมายเช่นเดียวกับ คำว่า “อะไร” [ʔa-raj] เพราะมี
ความหมายเหมือนกัน เป็นหน่วยย่อยของหน่วยคำเดียวกัน จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาแบบ
มีข้อจำกัด กล่าวคือ เสียงคำเปลี่ยนสภาพไปจากเดิมโดยโดนตัดเสียงพยัญค์ต้น “อะ” [ʔa] ไป

การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดใน
สติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า นักวาดสติ๊กเกอร์ไลน์ใช้รูปภาษาตามผู้ใช้ภาษาในสังคม
ที่มีการใช้เสียงแบบตัดเสียงหรือสูญเสียเสียงพยัญค์ ทั้งเพื่อความสะดวกในการออกเสียง ลดความเป็นทางการ
ทำให้ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์ไลน์กระชับขึ้น อันแสดงออกถึงความเป็นกันเองกับคู่สนทนา

1.1.2.2 การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงคำ

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมี
ข้อจำกัดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย พบว่า อยู่ในลักษณะการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงคำจำนวน 10 ตัว
คิดเป็นร้อยละ 38.46 จากจำนวนสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงสะกดตามเสียงพูด
แบบมีข้อจำกัดทั้งสิ้น 26 ตัว ดังตัวอย่างที่ 3 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 3

(LINE STORE, 2562ค)

ตัวอย่างที่ 3 เป็นสติ๊กเกอร์ไลน์ลำดับที่ 4 จากสติ๊กเกอร์ทั้งหมด 40 ตัว ในสติ๊กเกอร์ไลน์ชุด Chubby The Wife by Ton-Mai ของนักวาด Mai Prisin

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์นี้คือ “งานบ้านเสร็จยัง” [ŋaan-bâan sèt jan] มาจากถ้อยคำ “งานบ้านเสร็จหรือยัง” [ŋaan-bâan sèt rǔw jan] “หรือ” [rǔw] เป็นคำสันธานบอกความให้เลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 1,310)

ถ้อยคำ “งานบ้านเสร็จยัง” [ŋaan-bâan sèt jan] มีการตัดเสียงคำว่า “หรือ” [rǔw] ซึ่งเป็นคำแสดงคำถาม กล่าวคือ คำว่า “ยัง” [jan] เป็นคำช่วยกริยาในประโยคคำถามปฏิเสธ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 943) ในสติ๊กเกอร์นี้มาจากถ้อยคำ “หรือยัง” [rǔw jan] เสียงที่ตัดหรือสูญเสียไปเป็นการตัดหรือสูญเสียทั้งคำ

เมื่อพิจารณาการสื่อสารผ่านสติ๊กเกอร์ไลน์ซึ่งไม่เป็นทางการ คำว่า “ยัง” [jan] เป็นคำที่จัดอยู่ในภาษาระดับภาษาปาก มีความหมายเช่นเดียวกับถ้อยคำ “หรือยัง” [rǔw jan] เพราะมีความหมายเหมือนกัน เป็นหน่วยย่อยของหน่วยคำเดียวกัน จึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาแบบมีข้อจำกัด กล่าวคือ เสียงคำเปลี่ยนสภาพไปจากเดิมโดยโดนตัดเสียงคำว่า “หรือ” [rǔw]

การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่านักวาดสติ๊กเกอร์ไลน์ใช้รูปภาษาตามผู้ใช้ภาษาในสังคมที่มีการใช้เสียงแบบตัดเสียงหรือสูญเสียเสียงคำ ทั้งเพื่อความสะดวกในการออกเสียง ลดความเป็นทางการ ทำให้ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์ไลน์กระชับขึ้น อันแสดงออกถึงความเป็นกันเองกับคู่สนทนา

1.2 การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยร่วมกัน 2 ลักษณะ

ผลการวิเคราะห์สติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด พบว่าสติ๊กเกอร์ไลน์ที่ปรากฏอักษรภาษาไทยที่แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัด 2 ลักษณะ มีจำนวนทั้งสิ้น 4 ตัว คิดเป็นร้อยละ 15.39 จากจำนวนสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดทั้งสิ้น 26 ตัว แสดงการวิเคราะห์รูปแบบที่พบการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทยร่วมกัน 2 ลักษณะ ได้แก่ การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงพยางค์ร่วมกับการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงคำดังตัวอย่างที่ 4 ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 4

(LINE STORE, 2562ข)

ตัวอย่างที่ 4 เป็นสติ๊กเกอร์ไลน์ลำดับที่ 1 จากสติ๊กเกอร์ทั้งหมด 40 ตัว ในสติ๊กเกอร์ไลน์ชุด BearPlease ของนักวาด Gkomo

ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์นี้คือ “ดังหมด” [taŋ mòt] มาจากถ้อยคำ “สตางค์หมด” [sa-taŋ mòt] คำว่า “สตางค์” [sa-taŋ] เป็นคำนาม โดยปริยาย หมายถึง เงินที่ใช้สอย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 1,157)

คำว่า “ดัง” [taŋ] มีการตัดเสียงพยัญชนะ “ส” [sa] ซึ่งเป็นคำประกอบหน้าคำอื่นที่มาจากภาษาบาลีและสันสกฤต บ่งความว่า กอบด้วย หรือพร้อมด้วย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 1,152) ในสติ๊กเกอร์นี้มาจากคำว่า “สตางค์” [sa-taŋ] เสียงที่ตัดหรือสูญไปเป็นการตัดหรือสูญเสียง ทั้งคำ

นอกจากนี้ คำว่า “ดัง” [taŋ] มีการตัดเสียงสระ “-า” /a/ ซึ่งเป็นสระเสียงยาว เป็นเสียงสระ “-ะ” /a/ ซึ่งเป็นสระเสียงสั้น ในสติ๊กเกอร์นี้มาจากคำว่า “สตางค์” [sa-taŋ] เสียงที่ตัดหรือสูญไปเป็นการตัดหรือสูญเสียงสระ

เมื่อพิจารณาการสื่อสารผ่านสติ๊กเกอร์ไลน์ซึ่งไม่เป็นทางการ คำว่า “ดัง” [taŋ] เป็นคำที่จัดอยู่ในภาษาระดับภาษาปาก มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า “สตางค์” [sa-taŋ] เพราะมีความหมายเหมือนกัน เป็นหน่วยย่อยของหน่วยคำเดียวกันจึงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาแบบมีข้อจำกัด กล่าวคือ เสียงคำเปลี่ยนสภาพไปจากเดิมโดยโดนตัดเสียงคำว่า “ส” [sa] และตัดเสียงสระ “-า” /a/ ซึ่งเป็นสระเสียงยาว เป็นเสียงสระ “-ะ” /a/

การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติ๊กเกอร์ไลน์ภาษาไทย ดังกล่าว แสดงให้เห็นว่านักวาดสติ๊กเกอร์ไลน์ใช้รูปภาษาตามผู้ใช้ภาษาในสังคมที่มีการใช้เสียงแบบตัดเสียงหรือสูญเสียงสระร่วมกับการใช้เสียงแบบตัดเสียงหรือสูญเสียงคำ ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกในการออกเสียง ลดความเป็นทางการ ทำให้ถ้อยคำที่ปรากฏในสติ๊กเกอร์ไลน์กระชับขึ้น อันแสดงออกถึงความเป็นกันเองกับคู่สนทนา

ผู้วิจัยสรุปจำนวนสติ๊กเกอร์ภาษาไทยที่นักวาดใช้คำหรือถ้อยคำที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดดังตารางแสดงผลต่อไปนี้

ตารางที่ 2 การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย

การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย	จำนวนสติกเกอร์	ร้อยละ
1. การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย		
1.1 การกลมกลืนเสียงตามเสียงที่นำมาข้างหน้า	2	7.69
1.2 การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียง		
1.2.1 การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงพยางค์	10	38.46
1.2.2 การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงคำ	10	38.46
2. การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยร่วมกัน		
2 ลักษณะ		
การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงพยางค์ร่วมกับ การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงคำ	4	15.39
รวม	26	100

ผู้วิจัยพบการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย ได้แก่ การกลมกลืนเสียงตามเสียงที่นำมาข้างหน้า และการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงคำ และ 2) การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยร่วมกัน 2 ลักษณะ ได้แก่ การตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงพยางค์ร่วมกับการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงคำ

ผลการวิเคราะห์สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่นักวาดใช้คำหรือถ้อยคำที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดพบว่านักวาดสติกเกอร์ไลน์ใช้คำหรือถ้อยคำที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดจำนวนทั้งสิ้น 22 ตัว ได้แก่ สติกเกอร์ไลน์ใช้คำหรือถ้อยคำที่กลมกลืนเสียงตามเสียงที่นำมาข้างหน้า จำนวน 2 ตัว คิดเป็นร้อยละ 7.69 และสติกเกอร์ไลน์ใช้คำหรือถ้อยคำที่ตัดเสียงหรือสูญเสียเสียง จำนวน 20 ตัว คิดเป็นร้อยละ 76.92 จำแนกเป็นสติกเกอร์ไลน์ใช้คำหรือถ้อยคำที่ตัดเสียงหรือสูญเสียเสียงพยางค์ จำนวน 10 ตัว คิดเป็นร้อยละ 38.46 และสติกเกอร์ไลน์ใช้คำหรือถ้อยคำที่ตัดเสียงหรือสูญเสียเสียงคำ จำนวน 10 ตัว คิดเป็นร้อยละ 38.46

ผลการวิเคราะห์สติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่นักวาดใช้คำหรือถ้อยคำที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกัน 2 ลักษณะ พบว่านักวาดสติกเกอร์ไลน์ใช้คำหรือถ้อยคำที่มีการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดร่วมกัน 2 ลักษณะ จำนวนทั้งสิ้น 4 ตัว ได้แก่ สติกเกอร์ไลน์ที่ใช้คำหรือถ้อยคำที่ตัดเสียงหรือสูญเสียเสียงร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 15.39

2. อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสตีกเกอร์ไลน์ภาษาไทยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่าพบการตัดเสียงหรือการสูญเสียมากที่สุด เนื่องจากการเป็นไปตามการพูดอันเป็นธรรมชาติ เช่นคำว่า “ฉัน” [chǎn] ซึ่งเป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 1 บุคคลมักออกเสียงว่า “ฉัน” [chán] (นิตยา กาญจนวรรณ, 2554, หน้า 35) คำว่า “เขา” [khǎw] บุคคลมักออกเสียงว่า “เค้า” [kháw] เมื่อทำหน้าที่เป็นทั้งคำสรรพนามบุรุษที่ 1 และคำสรรพนามบุรุษที่ 3 (สถาบันภาษาไทย, 2552, หน้า 25)

นอกจากนี้ยังมีเขียนคำบางคำใช้สระยาว แต่กลับออกเป็นเสียงสั้น เช่น คำว่า “ท่าน” [thân] ซึ่งเป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 2 คำบางคำใช้สระสั้น แต่กลับออกเป็นเสียงยาว เช่น คำว่า น้ำ [nám] (นิตยา กาญจนวรรณ, 2554, หน้า 35) คำบางคำตัดเสียงพยางค์ เช่นคำว่า “อะไร” ที่ปรากฏในตัวอย่างที่ 2 ของบทความวิจัยนี้ ผู้พูดมักออกเสียงเพียง “ไร” [raj] และถ้อยคำบางถ้อยคำตัดเสียงคำออกทั้งคำ เช่น ถ้อยคำ “หรือยัง” [rúw jan] ในตัวอย่างที่ 3 ของบทความวิจัยนี้ ผู้พูดมักออกเสียงเพียง “ยัง” [jan]

ส่วนการกลมกลืนเสียงเป็นการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสตีกเกอร์ไลน์ภาษาไทยที่พบน้อยที่สุด เนื่องจากการกลมกลืนเสียงมีลักษณะบังคับทางเสียง (phonologically conditioned หรือ phonologically defined) มามีอิทธิพล เช่น คำว่า “สืบเอ็ด” [sìp-ʔèt] ผู้พูดมักออกเสียงว่า “สืบเบ็ด” [sìp-bèt] เนื่องจากเสียงพยัญชนะตัวข้างหน้ามีอิทธิพลเหนือตัวที่ตามมา กล่าวคือ เสียงพยัญชนะสะกดมาตราแม่ กบ /p/ ของคำว่า “สืบ” [sìp] บังคับให้เสียงพยัญชนะต้น “อ” /ʔ/ ของคำว่า “เอ็ด” [ʔèt] กลายเป็นเสียงพยัญชนะต้น “บ” /b/ จึงเป็นการกลมกลืนเสียงตามตัวหน้า (progressive assimilation) (อุดม วโรตม์สิขิตต์, 2542, หน้า 122) ซึ่งสอดคล้องกับถ้อยคำ “แจ่มเลย” [cəm ləəj] ในตัวอย่างที่ 1 ของบทความวิจัยนี้ ผู้พูดมักออกเสียงว่า “แจ่มเบย” [cəm bəəj]

อย่างไรก็ตาม กรณีการกลมกลืนเสียงตามตัวหน้าของถ้อยคำ “แจ่มเบย” [cəm bəəj] อาจไม่ใช่การกลมกลืนเสียงแท้ เนื่องจากคำว่า “เบย” [bəəj] ซึ่งเป็นหน่วยย่อยของคำ (allomorph) หน่วยคำเดียวกันกับคำว่า “เลย” [ləəj] (อุดม วโรตม์สิขิตต์, 2542, หน้า 122) เกิดจากการแผลงเสียงพยัญชนะต้น “ล” /l/ เป็นเสียงพยัญชนะต้น “บ” /b/ ด้วยความผิดพลาดของผู้ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ในการใช้แผงแป้นอักขระ “บ” ซึ่งให้เสียง /b/ กับอักขระ “ล” ซึ่งให้เสียง /l/ ที่อยู่ใกล้กันของคอมพิวเตอร์ สมาร์ทโฟนหรือแท็บเล็ต การพิมพ์ผ่านแผงแป้นอักขระดังกล่าว จึงผิดพลาดได้บ่อยครั้ง กระทั่งผู้ใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์กับผู้ใช้ภาษาในสังคมไทยทั่วไปเข้าใจว่า “เบย” [bəəj] หมายถึง “เลย” [ləəj] ซึ่งเป็นคำวิเศษณ์ใช้ประกอบหลังคำอื่นเพื่อเน้นความว่า ทันทีหรือทีเดียว (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, น. 1, 080) นอกจากนี้ การใช้คำว่า “เบย” [bəəj] ยังแฝงนัยสื่อถึงความรู้สึกไม่จริงจัง หรือหยอกล้อคู่สนทนา (LONGDO Dict, 2563)

แม้การสื่อสารผ่านสตีกเกอร์ไลน์มีข้อจำกัดเรื่องพื้นที่ของสตีกเกอร์ไลน์ ทำให้นักวาดสตีกเกอร์ไลน์คำนึงถึงความกระชับของคำหรือถ้อยคำที่ปรากฏร่วมกับตัวละครบนสตีกเกอร์ไลน์ ส่งผลให้คำหรือ

ถ้อยคำบนสติกเกอร์ไลน์สั้น กระชับ สื่อสารระหว่างคู่สนทนาได้เข้าใจอย่างรวดเร็ว จึงปรากฏการตัดเสียง หรือการสูญเสียเสียงมากที่สุด ทั้งเสียงสระ เสียงพยัญชนะ รวมถึงเสียงคำแต่การสะกดตามมาตรฐานการเขียนคำ ยังคงจำเป็น เนื่องจากการสะกดตามเสียงพูดอาจก่อให้เกิดความสับสนได้ หากเป็นคำที่ออกเสียง เหมือนกันแต่ต่างความหมายกันในบริบทลักษณะเดียวกัน เช่น คำว่า “ชั้น” [chán] ในบริบท “ชั้นอยู่ที่นั่น” [chán jùu thii nân] อาจเข้าใจความหมายคลาดเคลื่อนได้ว่า “ชั้น” [chán] หมายถึงที่สำหรับวางของหรือคำสรรพนามบุรุษที่ 1 นอกจากนี้ยังอาจเป็นอุปสรรคในการสืบค้นข้อมูลสารสนเทศผ่าน เครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ต้องการการสะกดคำตามมาตรฐานการเขียนคำอีกด้วย (นิตยา กาญจนวรรณ, 2554, หน้า 32, 36)

การวิจัยเรื่องการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ ภาษาไทยฉบับนี้ สะท้อนให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาไทยที่เป็นไปตามข้อจำกัดทางภาษา ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปตามธรรมชาติในภาษาอื่นเช่นกัน เช่น มีการกลมกลืนเสียงในภาษา ฝรั่งเศสอาทิ หน่วยเสียง /k/ ในภาษาฝรั่งเศสมีฐานในการเกิดเสียงได้ 3 ตำแหน่ง เมื่อ /k/ นำหน้าสระ ต่าง ๆ จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงฐานในการเกิดเสียงในลักษณะกลมกลืนเสียง (แพรวโพยม บุญยะผลึก, 2530, หน้า 198 อ้างถึงใน อัคร ณะศิริกุล, 2561, หน้า 89; สัญชัย สุลักษณ์นันท์, 2542, หน้า 135-136 อ้างถึงใน อัคร ณะศิริกุล, 2561) และมีการตัดเสียงหรือการสูญเสียเสียงในภาษาฝรั่งเศสในหน่วยเสียงที่เป็น เสียงพยัญชนะต้นข้างลิ้น /l/ และ /ʁ/ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวัฒนธรรมที่ปรากฏในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทยตามมุมมองวัจนปฏิบัติศาสตร์ อันสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมการสื่อสารด้วยความหมายซึ่งบ่งเป็นนัยแทนการสื่อสารตรงตามรูปศัพท์
2. ควรศึกษาวาทกรรมที่ปรากฏในสติกเกอร์ภาษาไทยตามมุมมองวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ อันสะท้อนให้เห็นมิติต่าง ๆ ทางสังคม

ข้อเสนอแนะการนำไปใช้ประโยชน์

1. สามารถนำไปเป็นตัวอย่างหรือกรณีศึกษาเกี่ยวกับการอุปถัมภ์และการวิบัติของภาษาไทยในสังคม ปัจจุบันในการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้
2. สามารถนำไปเป็นตัวอย่างหรือกรณีศึกษาเกี่ยวกับระบบเสียงภาษาไทย และเปรียบเทียบระบบเสียงระหว่างภาษาต่าง ๆ ในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาได้

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยเรื่องการเปลี่ยนแปลงของเสียงที่สะกดตามเสียงพูดแบบมีข้อจำกัดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องลักษณะเหนือหน่วยเสียงและการเปลี่ยนแปลงของเสียงตัวสะกดตามเสียงพูดในสติกเกอร์ไลน์ภาษาไทย ซึ่งได้รับทุนอุดหนุนจากกองทุนวิจัยคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปี 2563 สัญญารับทุนเลขที่ LIA6304076S

บรรณานุกรม

- ไทยรัฐออนไลน์. (2562, มกราคม 25). คนไทยแห่ใช้ “ไลน์” ทะลุ 44 ล้านคน.ไทยรัฐออนไลน์ สืบค้นจาก <https://www.thairath.co.th/news/business/market-business/1479193>
- ณรงค์ยศ มหิทธิวาณิชชา. (2561). อัปเดตพฤติกรรมและข้อมูลผู้ใช้งาน LINE ประเทศไทย. สืบค้นจาก <https://www.twfdigital.com/blog/2018/09/thailandline-stats-and-behaviour/>
- ณัฐชนนธิดา ศรีภา. (2559). เทคนิคการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่ไม่มีในภาษาไทย. วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหาจุฬารามราชวิทยาลัย. (7)1, หน้า 186-200.
- นิตยา กาญจนวรรณ. (2554). ปัญหาการใช้ภาษาไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รัชตพล ชัยเกียรติธรรม. (2559). การใช้คำยืมภาษาอังกฤษแปรหน่วยเสียงในภาษาไทย. วารสารมหาวิทยาลัยมหาสารคาม สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 10(3), หน้า 21-32.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์. (2526). ภาษาศาสตร์เชิงประวัติ: วิวัฒนาการภาษาไทยและภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สถาบันภาษาไทย. (2552). บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 3: ชนิดของคำ วลี ประโยค และสัมพันธ์สาร: วิจิตร ภาณุพงศ์ และคณะ. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
- อัคร ณะศิริกุล. (2561). เสียงแปรในภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนไทย.วารสารสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย. 41(135), หน้า 86-96.
- อดุม วโรตม์สิกขดิตถ์. (2542). ภาษาศาสตร์เบื้องต้น (Introduction to Linguistics). (พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- LINE STORE. (2562ก). Antny. สืบค้น จาก <https://store.line.me/stickershop/product/4951078/en>
- _____. (2562ข). BearPlease. สืบค้น จาก <https://store.line.me/stickershop/product/1204657/en>
- _____. (2562ค). Chubby The Wife by Ton-Mai. สืบค้นจาก <https://store.line.me/stickershop/product/6680588/en>
- _____. (2562ง). Chubby X Nang-Rum Collabaration. สืบค้นจาก <https://store.line.me/stickershop/product/6933390/en>

LONGDO Dict. (2563. เบย. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2562 จาก <https://dict.longdo.com/search/%E0%B9%80%E0%B8%9A%E0%B8%A2>

Techsauce Team. (2562). **LINE Sticker Creator**ไทยเติบโตอันดับหนึ่ง เผยสถิติคนไทยมีสติกเกอร์ไลน์สูงถึง 65 ชุดต่อคน. สืบค้นเมื่อ 11 กุมภาพันธ์ 2563 จาก <https://techsauce.co/news/line-sticker-creators-become-the-first-successful-country-in-asia2019>